Dimarts 30 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 13,18-21): En aquell temps, Jesús deia: «A què s'assembla el regne de Déu i a què el compararé? És semblant a un gra de mostassa que prengué un home i el llançà en el seu hort, i cresqué, i es convertí en arbre; i els ocells del cel descansaren en les seves branques».

I novament digué: «A què compararé el regne de Déu? És semblant al llevat que prengué una dona i l'amagà en tres mesures de farina, fins que tot fermentà».

© Albada Editorial / evangeli.net

«A què s'assembla el regne de Déu?»

Rev. D. Lucas Francisco MATEO Seco
(Pamplona, Navarra, Espanya)

Avui, els textos de la litúrgia, mitjançant dues paràboles, situen davant dels nostres ulls una de les característiques pròpies del Regne de Déu: és quelcom que creix lentament —com un gra de mostassa— però que arriba a fer-se gran fins al punt d'oferir recer a les aus del cel. Així ho manifestava Tertul·lià: «Som d'ahir i ho emplenem tot». Amb aquesta paràbola, Nostre Senyor exhorta a la paciència, a la fortalesa i a l'esperança. Aquestes virtuts són particularment necessàries per als qui es dediquen a la propagació del Regne de Déu. Cal saber esperar que la llavor sembrada, amb la gràcia de Déu i amb la cooperació humana, vagi creixent, tot enfonsant les seves arrels en la bona terra i elevant-se a poc a poc fins esdevenir un arbre. Fa falta, en primer lloc, tenir fe en la virtualitat —fecunditat— continguda en la llavor del Regne de Déu. Aquesta llavor és la Paraula; és també l'Eucaristia, que se sembra en nosaltres mitjançant la comunió. Nostre Senyor Jesucrist es comparà a si mateix amb «el gra de blat, caient en terra (...) si mor, porta molt de fruit» (Jn 12,24).

El Regne de Déu, continua Nostre Senyor, és semblant al «llevat que prengué una dona i l'amagà en tres mesures de farina, fins que tot fermentà» (Lc 13,21). També aquí es parla de la capacitat que té el llevat de fermentar tota la pasta. Així succeeix amb "la resta d'Israel" de què parla l'Antic Testament: la "resta" haurà de salvar i fermentar tot el poble. Seguint amb la paràbola, només cal que el ferment estigui dins de la massa, que arribi al poble, que sigui com la sal capaç de preservar de la corrupció i de donar bon sabor a tot l'aliment (cf. Mt 5,13). També cal donar temps per tal que el llevat realitzi la seva tasca.

Paràboles que animen a la paciència i a la segura esperança; paràboles que es refereixen al Regne de

Déu i a l'Església, i que s'apliquen també al creixement d'aquest mateix Regne en cadascú de nosaltres.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Confiança i fe viva mantingui l'ànima, que qui creu i espera tot ho aconsegueix» (Santa Teresa de Jesús)
- «La victòria del Senyor és segura, el seu amor farà créixer cada llavor de bé present a la terra» (Francesc)
- «(...) És just i bo pregar perquè la vinguda del Regne de justícia i de pau influeixi en el camí de la història, però també és important fonyar amb la pregària la pasta de les humils situacions quotidianes (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.660)